

Správa o hrôze

Napísal Jaroslav Bednárík

Nedeľa, 22 November 2009 20:23 - Posledná úprava Štvrtok, 26 November 2009 23:12

>From: "Ja" <jarik@bestofliterature.com>

>To: redakcia <redakcia@bestofliterature.com>

>Subject: Pre Rastika

>Date: 17. 03. 2002 11:39

Rastik,

Janko mi poslal tvoju rodinu. Rodiny su rozne hrozne. Napr. Hemingwayova rodina - bol som na vylete na Key Weste a zamiloval som sa do toho miestecka, tak ma jeho rodina interesuje. Koncom minuleho roka zomrel v zenskej nemocnici na Floride najmladsi Hemingwayov syn. Tento vystudovany doktor, bytom Coconut Grove, napisal knihu o svojom otcovi, ze sa citi byt zodpovedny za jeho smrt, a to ho nuti robit cudne veci. To bolo este v 1978-om. Potom sa dal preoperovat na zenu. (A jeho dcera zase napisala knihu o nom. V roku 1988. Kto sa vola Hemingway, ten moze neustale pisat knihy o svojich predkoch.)

Bol vo vazeni, lebo ho nasli v parku obliekat si zenske pradlo a hovoril, ze sa vola Gloria. Bol styrikrat zenaty, naposledy sa rozviedol v roku 1995.

Správa o hrôze

Napísal Jaroslav Bednárík

Nedeľa, 22 November 2009 20:23 - Posledná úprava Štvrtok, 26 November 2009 23:12

Umrel vo vazeni na vysoký krvný tlak.

Aj Hemingwayova vnucka - pekna to baba a herecka - sa zabila. Najskor sa upila, potom sa zabila. Aj Hemo sa zabil.

Vsetci z jeho rodiny sa citia byt zodpovedni za jeho smrt, iba Hemo nie. A ja tiež nie. Je to hroza, ze vsade je hroza.

Jerry Sfericky

>Attachment

Jaroslav Bednárík

□

SPRÁVA O HRÔZE

Od 15. mája do 13. júna neďaleko od Trenčína čnela do nebies hrôza. Vznikla rýchlo a nečakane, bez akéhokoľvek varovania. Občania sa chodili na ňu dívať, vedci sa pokúšali vypátrať alebo vypočítať jej koniec, ktorý nebolo vidno, ale museli sa uspokojiť s nepríliš profesionálnym zistením, že jednoducho končí v nebesách. Hrôza ľudí fascinovala, v takejto priam zhmotnenej podobe ju ešte na zemeguli nikto nevidel. Po dvoch týždňoch záujem ľudí o hrôzu poklesol, hoci z východného Slovenska a aj z iných kútov našej vlasti a aj zo zahraničia, naďalej prichádzali autobusy plné zvedavých turistov. Je zaujímavé, že sprvoti pohľad na čistú hrôzu všetkých desil natoľko, že im zabráňoval myslieť na čokoľvek iné, ale časom si ľudia privykli a v okolí hrôzy veselo žili každodennými radosťami. Len sem tam si pomysleli: "Bože dobrý, aká hrôza!"

Dňa 13. júna poobede hrôza zmizla tak nečakane, ako sa predtým objavila.